

3. søndag efter påske

Den 8. maj 2022 kl. 11.00 i Græshave kirke med nadver

752 Morgenstund har guld i mund

265 Om salighed og glæde

58 Jesus! Frelser og Befrier

61 Min Jesus er for mig (mel: Crüger = Nu takker alle Gud)

722 Nu blomstertiden kommer

Nadversalme: 474 Jesus Krist, du gav mg livet

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Vi har efterhånden alle sammen prøvet at køre efter en GPS i bilen. Det er nemt, når det virker. Men det kan også lokke os ud på gale omveje, hvis vi følger den slavisk.

Det er ikke sådan lige at finde vej.

Heller ikke med GPS eller med Google.map

Jeg kører stort aldrig med GPS, fordi jeg synes den fører mig ud på små veje, vildveje, som måske nok er kilometermæssigt kortere, men mere besværlige at køre på.

Så selv ikke den bedste teknik er altid til at stole på, når vi skal finde den rette vej i livet.

Og vi kan ikke finde den selv.

”Skal jeg mig føre selv, forføres jeg så let,” som vi synger med Brorson.

x

Jeg er vejen, sandheden og livet.

Sådan siger Jesus til os i dag, og ligesom med en GPS er det dermed ikke indlysende, hvilken vej vi skal gå.

Alligevel tvivler disciplen Thomas, igen, igen: "Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?"

Det er jo et godt spørgsmål. Vi vil gerne alle sammen følge den rette vej, men hvad er det for en?

Der er så mange korsveje på livets landevej, at det ikke er så lige til.

Bemærk at Jesus ikke viser vej, han peger ikke, eller siger tredje vej på højre hånd.

Han siger: JEG ER vejen, sandheden og livet. Han er selv vejen.

Ligesom Gud sagde til Moses: jeg er den, der er.

x

Vi kender Jesu ord om vejen, sandheden og livet.

Et ofte valgt konfirmandord. Ja, det er måske så kendt, så det nærmest er blevet en formel, et kendt udtryk, så vi også glemmer indholdet. Et slags abra kadabra.

Altså vi kender ordene, udtrykket, og tænker så måske mindre over indholdet.

X

Men en god måde at blive klar over indholdet, er at sige det modsatte. Vi kan prøve at vende det om. Negere det.

Hvis nu én sagde: Jeg er stilstand, løgn og død.

Man mærker næsten stemningen. Det er jo som begyndelsen på en skrækfilm eller gyserfilm. Uhyggen spreder sig. Den dejlige søndagsmorgen her i kirken bliver næsten ødelagt af ordenes dysterhed.

Jeg er død og løgn og indelukkethed!

Det er djævlens ord, eller djævelskabens, det ondes udtryksmåder.

Og nu tænker jeg ikke på en trolde med hale eller en djævel med horn i panden og klove i stedet for fødder.

Det er noget, vi alle prøver, deltager i, bliver redskab for eller på anden vis indfanges af.

Løgneren er jo ikke nødvendigvis en total forkert gengivelse af virkeligheden. Det kan også i mindre omfang være en fortielse, en fordrejning, en skønmaling. Eller noget vi alle kender: en forglemmelse. "Jeg glemte lige at sige at..."

Der er masser af elastik i løgneren. Masser af variationer, nuancer, og ikke mindst undskyldninger. Det er næsten en del af løgneren.

"Tale er sølv, men tavshed er guld" lyder et gammelt ordsprog. Og det er jo rigtigt nok. I det meste af livet. Men som mange ordsprog er det jo ikke sandhed, men tværtimod udtryk for livets hårde principper, en erfaren visdom om hvordan man klarer sig bedst i menneskets tilværelse. Ja, pas på hvad du siger. Med tavshed kommer man sjældent galt af sted.

X

Det er for at gøre op med løgneren i alle dets menneskelige måder, at Jesus statuerer det modsatte: sandheden og vejen og livet.

Jesus søger også at forklare vejen og sandheden og livet ved at sige, at han er Guds søn og at vejen til ham går også til Faderen. Og at faderen kan kendes gennem ham.

Det er meget svære passager, som her siges i Johannes-evangeliet. Og som har givet anledning til meget diskussion i de første århundreder. Dette om Jesus virkelig er Guds søn og på samme niveau som Gud, eller er der et under-ordningsforhold.

X

Men det er ikke nok til at berolige disciplene.

Disciplen Filip er også i tvivl og siger til Jesus: "Herre, vis os Faderen, og det er nok for os"

Og Jesus gentager, hvad han har sagt: "Den, der har set mig, har set Faderen".

Igen knytter Jesus sammen med Faderen, med Gud, med Vorherre.

Filip tror og håber, at kunne se Gud, Faderen, direkte.

Men Jesus holder fast i, at vejen til Faderen går gennem ham.

Det er gennem Guds søn på jord, at vi skal komme til vished om Skaberguden.

Jesus er bindeleddet, akslen mellem Gud og mennesker.

Derved at han både er menneske og Gud.

Uden Jesus ville vi til evig tid være ladt i stikken, være overladt til usikre religiøse gisninger og gætterier, profetier vi kun gør klogt i ikke at tro på, en Gud vi kun kunne kende gennem skabelsen og skabningen, ikke en Gud vi kunne tro på, ikke en personlig, tilgivende, indgribende Gud.

Jesus er fællesmængden mellem Gud og mennesket. Bindeleddet, som jeg sagde.

X

"Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig!"

Sådan begyndte Jesus med at berolige sine disciple.

Ikke forfærdes.

Vi befinder os i dagene efter Jesu opstandelse og før den himmelfart, som disciplene ikke ved skal komme. De hører kun Jesus sige mange mærkelige ting, som de ikke forstår, men som Jesus siger for at forberede verden på, at han ikke skal være mere iblandt menneskene.

DE 40 dage mellem påskens opstandelse og himmelfarten, den mest spændende periode i Ny Testamente, der hvor Jesus forbereder sine tro folk på, at de snart selv skal bringe budskabet ud i verden – trods al deres tvivl og frygt.

Uden disse 40 dage var der aldrig opstået en kristen kirke.

Det er her det sker. Jesus forbereder sin bortgang og giver dessiner til disciplene, ikke et manual eller en guide, men stadig svær og dunkel tale, som ikke forstås i øjeblikket, men senere udfolder sig som udtryk for det, som Jesus står for.

Og i læsningen fra Apostlenes Gerninger kan vi se, at de ret hurtigt tog ved lære og førte budskabet ud i verden.

Det budskab, som Jesus også siger til os i dag, i 2022:

”Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig!”

AMEN